

אף אחד לא מנין אין מחשבים את הארנונה

גם שופטי בג"ץ ומבקר המדינה כבר מתוסכלים מהעיסוק בארנונה

וההצדקות ההגיוניות לשיעורי הארנונה המוטלים בפועל".

מבקר המדינה גם בחר לסיים את הדו"ח שלו בקריאה כמעט נואשת למשרדי הפנים והאוצר: "אחרי שנים רבות שבהן לא זכה הנושא לטיפול יסודי, הגיעה העת שמשרדי הפנים והאוצר, בשיתוף משרד המשפטים, יבצעו רפורמה עמוקה להסדרה מקיפה וקוהרנטית של מערך הארנונה ברשויות המקומיות".

מעבר לשיטה הבעייתית לחישוב והעלאת שיעורי הארנונה, נראה כי משרד הפנים כלל לא מנסה לסייע לרשויות להבין את גבולות הגדרה שלהן. כך למשל, ציין המבקר בדו"ח שבתקנות ההנחות נקבע כי אם "קיימת זכאות להנחות שונות על פי תקנות אלה, תינתן לזכאי הנחה, אחת בלבד, והגבוהה מביניהן, ולא תינתן כל הנחה למחזיק נוסף בנכס שלגביו ניתנה הנחה". פירושו של המבקר הוא שהנחה שתוענק לנכס המוחזק במשותף על ידי כמה מחזיקים תהיה אחת בלבד, ובשיעור הגבוה ביותר שזכאי לה אחד מהם.

אלא שמתשובות הרשויות עולה חוסר אחידות מטריד. בטירת כרמל, עכו ועפולה נמצא כי הן נוהגות להעניק הנחה לכל אחד מהמחזיקים בנכס משותף, בהתאם לחלקו היחסי. עיריית עכו השיבה כי היא מקבלת את הביקורת על כך, אך טירת כרמל ועפולה טענו כי לדעתן התנהגותן מוצדקת. כלומר כל רשות מפענחת כראות עיניה את החוק, ומשרד הפנים לא טורח לפשט את העניינים ולקבוע חוקים ברורים. בעקבות חוסר הבהירות הזה פנה "כלכליסט" למשרד הפנים, שהשיב כי במקרה כזה "על הרשויות לנהוג בהתאם לנהלים", ללא כל פירוש נוסף.

עמרי מילמן

שופט בג"ץ אמנון רובינשטיין, בדיון על חריגה של עיריית תל אביב: שוב פרשת ארנונה, עד מתי נכלה ימינו בפרשיות ארנונה שונות ומשונות?

דו"ח מבקר המדינה: כל הרשויות המקומיות מטילות ארנונה כטלאי על טלאי, בלי שנבחן סרגל הצרכים הדרוש למימון פעילותן... הגיעה העת לבצע רפורמה עמוקה להסדרה מקיפה של מערך הארנונה"

את ההתדיינות השיפוטית המיותרת. ואולם, שוב אנו נדרשים להקדיש זמן ומשאבים לרון בסוגיות אלה".

גם מבקר המדינה, בדו"ח שפרסם בשבוע שעבר ועסק בנושא הארנונה, בחר לתקוף את השיטה ואמר כי "כל הרשויות המקומיות מטילות ארנונה בשיטה התוספתית, כטלאי על טלאי, ובלי שנבחן סרגל הצרכים הדרוש למימון פעילותן. משרד מבקר המדינה לא מצא את מערכת הנימוקים, הסיבות

בג"ץ הכשיר לאחזרה העלאת ארנונה חריגה שביצעה עיריית תל אביב בניגוד לחוק, בטענה שההעלאה נעשתה כבר ב-1994 והעלאת הארנונה נעשתה על טלאי ככל שנה – ולכן ביטול אותה העלאה יפגע בעיריית תל אביב ומכאן בציינו. בתגובה לפסק הדין אמרו עו"ד טל יצחק אורזאל ועו"ד עדי מוסקוביץ, שמתמחים בנושא הארנונה, כי "מדר בר כפסק דין שמעורר קשיים רבים. נדרשת מומחיות מיוחדת לאתר חריגות לא חוקיות, וכרוכ המקרים החריגה מתגלה לאחר שנים רבות. לעתים החריגה רדומה בצו הארנונה והרשות אינה פועלת על פיה". אורזאל ומוסיקוביץ מוסיפים כי "בפסק הדין יש כדי לתמרץ את הרשויות המקומיות להפר את החוק".

נראה שגם לשופטים נמאס לרון בנושא הארנונה. כך למשל אמר השופט אליקים רובינשטיין: "שוב פרשת ארנונה – עד מתי נכלה ימינו בפרשיות ארנונה שונות ומשונות?", והוסיף "לא אחתום בלא לשוב ולקרוא למחוקק להסדיר את ענייני הארנונה בכלל באופן הגיוני". גם השופט סלים ג'ובראן לא חסר ביקורת, וציין בפסק הדין, "הרשות לבקרים מגיעים לפתחו של בית משפט זה ערעורים בעניינים מינהליים הנוגעים לענייני הארנונה השונים. פעם אחר פעם יצאו מבית משפט זה קריאות למחוקק להסדיר את הוראות הארנונה השונות ולהסדיר

נאלצות הרשויות
הבחירות ולמינוי

לעסקים

ציקר לאשר העלאת
רק עכשיו משח
הנתונים על אותם
בצורה חלקית. מנתר
ב-2014 אושרו כ-30
גורים, בין היתר בכאר
של 2.5%; טייבה, עם
קריית מלאכי, דימונה,
העלאה של 5%.

מפרסם נתונים שקר
החריגות של האר-
נים שהעביר המשרד
כדי יותר מ-60 רשויות
לאה חריגה בארנונה,
30 קיבלו אישור לה-
יים. סביר להניח שר-
לפחות בצורה חלקית,
ת הארנונה לעסקים,
ת העלו לאחזרה את
שטחן עבור 2014.

